

Nr 1 - 2006

nettavisa: www.lokalavisa.no

Mailadressen: Dalsgrenda_bu@monet.no

Dalsgrenda Nyheter

Ny nettside.

Som de fleste har fått med seg har ikke nettsida vår fungert. På grunn av dette har vi vært på utkikk etter tilfredstillende løsninger for å få sida til å være en nyhetsformidler til folket i bygda. Nå mener vi at det er funnet en løsning som ikke krever for mye arbeid for oss i redaksjonen.

Adressen er: www.lokalavisa.no Så finner du vår avis under Dalsgrenda.

Herfra kan du også sende oss mail om du vil oss noe eller har stoff du ønsker inn i avisa.

Mailadressen er:

Dalsgrenda_bu@monet.no

For øyeblikket er vi 3 stk i "redaksjonen" som kan legge inn stoff. Vi håper selvsagt at lag, foreninger og enkeltpersoner vil benytte sjansen å komme med innlegg til avisa. Foreløpig har vi lagt opp følgende sider:

Forside med nyheter
Aktivitetskalender
Bygdeutvalget
Det var engang
Fra lag og foreninger
Hilsninger
Kjøp og salg
Mitt bidrag.

Til tross for denne muligheten har vi planer om å forsette å gi ut denne avisa fire ganger i året.

På besøk i Bjerkli

Brynvald og Siri (foto: Bjørn Ersdal)

Ved juletider var Bjørn Ersdal på besøk hos Brynvald i Bjerkli. Berkli er en fjellgård oppe i Dalsgrendalen. Den ligger vakkert til i sørhellinga med fin utsikt over dalen og man kan også se Ranafjorden fra gårdstunet. På denne gården har Brynvald levd hele sitt liv og drevet gården helt til pensjonistalderen.

I dag er Brynvald over 77 år og vi har fått et bilde som viser Brynvald på tur opp det bratte Skaret med et stort lass. Transporten forgikk da med hesten Wilfred som var en trofast sliter når det skulle tas tunge tak.

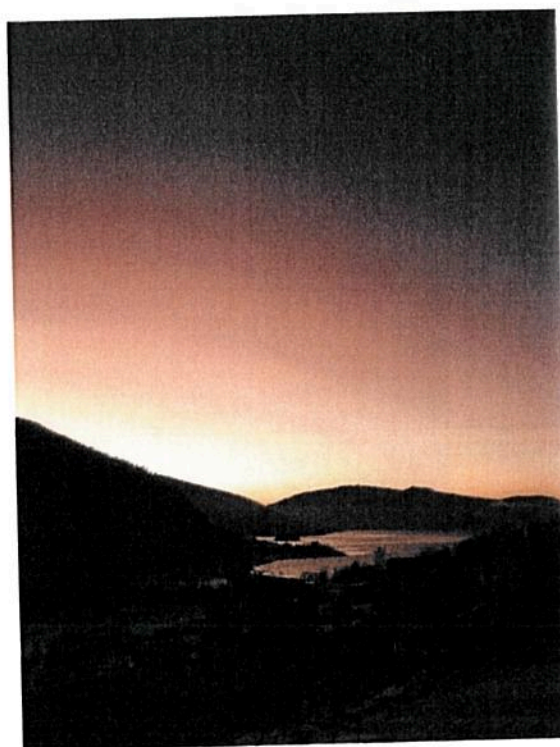
Bildet er tatt midt i Skaret, trolig i 1967 og et grensemerke viser akkurat hvor det er tatt.

På det andre bilde er julaften kommet, det er fred i stua til Brynvald med katta Siri og strikketøyet på fanget

Brynvald og Vilfred i Skaret.

Bygdadag i Dalsgrenda

Kvelds-stemning over Dalsgrenda (Oddmund)

Dalsgrenda Bygdeutvalg har påtatt seg oppgaven med å dra i gang arbeidet med å få til en "bøgdadag". Det første møtene om dette er allerede avholdt. Det kom fram mange ideer og det er besluttet å arbeide videre med ideen. FØLG MED i neste nummer av DalsgrendaNyheter og på denne siden i tida framover. Etter de siste møtene som er avholdt vil dagen bli

LØRDAG 10 JUNI.

Det vi vet fram til i dag vil dagen bestå av mange aktiviteter. Dt kan selvgast komme endringer underveis men vi nevner:

Utstilling av Ketil Born
Elling Andersen har åpent kunststue
Natursti

Friidrett og ballspill på fotballbanen
Utstillinger / presentasjoner av

- **Historielag**
- **Slektshistorielag**
- **Arbeiderlaget**
- **Idrettslaget**
- **Teaterlaget**
- **Eldresenteret**

Ungdomsklubben med Karaoke i SFO
Muligheter for sminking i Teaterkjelleren
Biblioteket: Data for voksne.
Ridnind på hest
Kafe
Minnebokutstilling
Korpsmusikk.

Det vil komme mere informasjon i lokalvisa.no og i et eget flygeblad i postkassene.

Dersom du ønsker å delta med din hobby eller noe spesielt kan vi se om det finnes plass og muligheter for dette. Ta kontakt.

Trivsel og felles-skap.

Jeg har vært en tur på innom eldresenteret og snakket med beboerne som var samlet på felles-stua.

Aud Vassdal, Tordis Steinmo, Edith Haugen og Margrethe Andersen hadde sin vanlige ettermiddagskaffe sammen på stua. Her diskuterer vi det som måtte være av interesse sier de.

Jeg spør dem om hvordan de trives på eldresenteret. De er alle enige om at de har fine lettstelte leiligheter. Det ble jo litt vanskeligere å få handlet de vanlige tingene da butikken ble nedlagt, så den savner vi !

Men her på senteret har vi det trivelig, vi treffes, har det koselig i lag, passer på og bryr oss om hverandre!

Det vil bestandig være en omstilling å flytte fra heimen og hit, men ingen av oss kunne ha tenkt å flytte herfra nå. Det er billig å bo her samtidig som det er virkelig lavt strømforbruk på ei slik leilighet. Fastavgifta blir også bare 10 % av normalavgiften da ei avgift deles på alle oss beboere. Når du så vet at en

minstepensjonist får omtrent halvparten av husleia dekket av bostøtten blir det virkelig overkommelig.

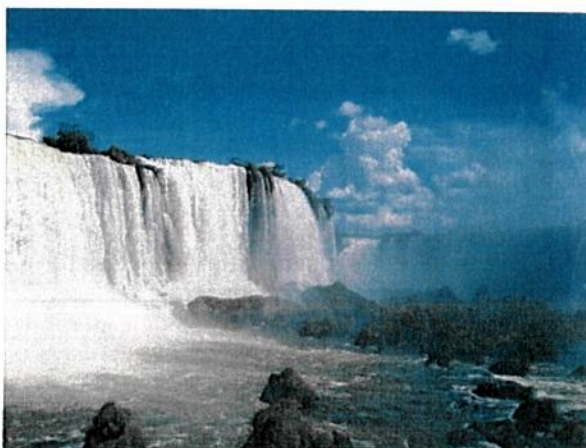
Vi skulle ønske at alle Dalsgrendværingene ville se de mulighetene det er å ha et slikt fellesskap. No står det jo 2 leiligheter tomme og det er ikke bra. Hverken for oss eller økonomien til Dalsgrenda Eldresenteret.

Margrethe, Aud og Tordis ved ettermiddagskaffen på felles-stua.

Borte bra!

Reisebrev fra Øyvind R. Johansen

Sjokket i Brasil

Landet 30. desember i Sao Paulo, Brasil. Byen med en av verdens høyeste mordrater.

Døgnvill, paranoid og uten å kunne et ord portugisisk fant vi første og beste buss til Rio. Ca. 40 timer etter at vi forlot Oslo ankom vi Marios Hostel og ble vist til rommet. Døren kunne ikke låses, det var uten lys, ingen vifte og temperaturen var rundt 30 grader. I vinduet utenfor rommet sto en 35 år gammel mann og røyket noe helt annet enn Petterøes 3. Etter denne starten på turen kunne ting bare gå en vei. Nyttårsfeiringen ble ett sjokk for en som er vanligvis blir imponert over Utistuens 10 raketter. Her var ca. 2 millioner personer samlet på Copacabana for å feste, og brasilianerne kan feste. For to trøtte og paranoide nordmenn ble det imidlertid alt for tidlig kveld. Å gå på restaurant var ren bingo, da svært få snakket engelsk og vi ikke snakket portugisisk. Teknikken med å klippe sammen øynene og peke på en rett fungerte overraskende ofte.

Guidebøkene anbefaler å ta en guidet tur i favellaen (slummen), noe vi selvsagt måtte prøve. På forhånd forventet vi en nedslående og deprimerende, men opplysende tur. Guiden vår har en walky talky som går på samme frekvens som slum gangsterne. I bilen på vei til favellaen hører han at en politimann er skutt i den samme favellaen som vi er på vei til. Var vi nervøse før så skalv vi som aspeløv nå. Kanskje vi ikke skulle tatt denne turen likevel? Øverdalen, der det verste som kan skje er å få et dårlig rykte virket uendelig langt unna. Tanker som; "ja vel, det er sånn jeg skal dø, skutt i et slumområde", sniker seg frem. Vi stopper ved porten av favellaen og herfra skal vi kjøres til toppen av slummen med moped. Guiden vifter meg fram, "når du kommer opp så vent på oss andre", er beskjeden jeg får før mopissjåføren og jeg putrer gjennom porten.

På vei opp blir mopedden nesten truffet av en lastebil. Mopedsjåføren roper PUTA!!!! Og snegler seg videre opp den bratte bakken. Vel fremme på toppen blir jeg stående alene og vente. Klarer liksom ikke helt å forsvinne i mengden. En tannløs middelaldrende mann kommer bort til meg. På tegnspråk forklarer han at han vil ha meg med hjem for å vise meg den fantastiske utsikten han har. Jeg takker høflig nei og venter. Etter hvert kommer resten av gruppen, Ida, to amerikanere og ett nederlandsk par og tilslutt guiden. Vi sniker fram digital kameraene og begynner å knipse. De 10 første minuttene føler vi oss litt utilpass, men så slipper vi ned skuldrene. Vi brukte ca 2 timer til fots ned gjennom slummen. Her fikk vi se store forskjeller innad i favellaen. Deres to store problemer er narkotika og sykdommer. I

t tillegg får vi se et enormt samhold, smil, latter og optimisme.

Førstehjelp i Argentina

Vi satte kurs mot Argentina, stoppet på grensen, ved Foz de Iguazu verden største fossefall målt i volum. Vi fikk sett det fra både brasiliansk og argentinsk side og ble mektig imponert. Så det finnes større fosser enn storfossen! Ved ankomsten var det 44 grader!!! Det lokale ølet Skol holdt motet oppe. Tok en 19 timers busstur til Buenos Aires, billetten kostet ca 200 kr og inkluderte 3 retters middag og champagne i solnedgangen. Lidde ingen nød under den bussturen, nei.

I Buenos Aires tok vi et en ukes førstehjelpskurs i spansk. Dessuten tok vi en tur på tango klubb. Ida syntes nok dette var en av turens absolutte høydepunkt. Personlig følte jeg meg som en dinosaur på dansegulvet. Stemningen var god og jeg må vel innrømme at det faktisk var ganske artig. Rødvinn og biff må man jo også prøve og det skuffet ikke.

Imponerende og syke Peru

Fra Argentina gikk turen videre til Cuzco i Peru på 3350 meter over havet. Ida fikk den berømte høydesyken som innebærer hodepine, kvalme og pustebesvær. Hun beveget seg som en 90 år gammel dame. Fra Norge hadde vi bestilt en 42 km lang gå tur i inkaenes fotspor opp til Machu Picchu, inkaenes hellige by. Ida bestemte seg for å prøve å gjennomføre turen selv om man strengt tatt bør komme seg ned fra høyden hvis man får høydesyke. Å drikke coca te skulle dessuten hjelpe på.

Turgruppen besto av 3 engelsk menn og en ire, samt en guide og 5 bærere. Etter å ha levert mesteparten av bagasjen til lokale bærere startet vi på 2600 moh. Vi skulle gå 10 km før vi slo leir på 3000 moh. Bærerne små løp med sine 30 kilos strisekker i forveien. Etter et par timers marsj kom vi til lunsj plassen der bærerne allerede hadde satt opp teltet og begynt å lage en tre retters lunsj. Vi følte oss som en gruppe engelske lordar på oppdagelsesreise.

Ida klarte seg greit selv om hun klaget over hodepine og kvalme. Andre dag skulle vi over løypas høyeste punkt, dead womans pass, på 4200 moh. Med cols pusten vår slet vi oss opp mot 3700 moh., her møter Ida veggen og vurderer å snu. Etter en pust i bakken tar jeg den lille sekken hennes på 1,5 kg. Hun klarer knapt å bevege seg oppover, men biter likevel tennene sammen og klarer utrolig nok å snike seg opp til 4200 moh. Herfra går vi ned til 3500 moh og den planlagte campen, der vi spiser lunsj og bestemmer oss for å fortsette over neste pass (3950 moh.) for å gjøre neste dags etappe lettere. Andre dag gikk vi totalt sett 18 km med 1650 høydemeter stigning. Tredje dag var en lek i forhold her, 10 km og over 1000 m høydemeter ned. 2800 trappetrinn, faktisk ganske tungt på sin måte. Fjerde dag sto vi opp 0400 spiste frokost og skulle se Machu Picchu fra Solporten, da vi kom dit var imidlertid skodda tjukk som graut. Da vi kom ned til selve ruinene lettet skodda så vi fikk godt overblikk over de imponerende ruinene.

Vel tilbake i Cuzco måtte vi prøve de tradisjonsrike rettene alpakka og marsvin, før turen gikk videre til Puno, ved Titikakasjøen. Her var karnevalet med orkester, fyrverkeri og god stemning allerede i gang. I Puno så vi ganske få turister, så vi måtte finne oss i å bli stirret på. Fra Puno tok vi en båttur ut på Titikakasjøen der vi besøkte de berømte

sivøyene som inspirerte Thor Heyerdahl til å bygge Kontiki flåten.

Videre gikk ferden til en øy i Titikakasjøen der vi fikk overnatte hos lokalbefolkningen. Her bodde vi sammen med en mor og hennes datter samt en peruansk kjernefamilie som også var på ferie. Mor og datter var vanskelig å komme i kontakt med, da de stort sett arbeidet hele dagen. Kortstokken som vi hadde brøt lett barrieren mellom barna i kjernefamilien og oss. Å lære kortspill når en ikke snakker samme språk er en utfordring, men utrolig artig. Kroppsspråk og et og annet spansk ord fungerer godt bare man har god tid og ikke gir opp. På øya fortsatte dessuten karneval feiringen. Med dans og sprell til langt på kveld.

Tilbake på fastlandet igjen holder jeg på å svime av under ett restaurantbesøk. Etter en

taxi til hotellet begynner jeg å fryse og svette om hverandre. Vi måler tempen, som viser 40,4. Vi begynner å vri hodene for å finne ut hva som kan være grunnen. Har jeg virkelig fått malaria, tanken streifer meg ettersom Foz de Iguazu området er regnet som malariaområde. Noen timer senere kommer svaret i dass. Etter et par dager på do og en pakke febernedssettende er magen fortsatt ikke i humør, men vi må videre til Lima da flyet videre til San Jose i Costa Rica går herfra. 2 timers busstur og en times flytur senere er vi på hotellet i Lima og fri tilgang til do igjen.

(reisebrevet fortsetter i et senere nr.)

På besøk i kunst- atelieret i Dalsgrenda

Selv om det er mange år siden Bang la ned butikken i Forsenget er det fremdeles liv i lokalene.

Elling Andersen har drevet sitt atelier og holdt mange malerkurs i disse lokalene i 18 år.

Elling Andersen

Elling forteller at han i løpet av disse 18 årene har holdt kurs for omlag 370 elever. Noen har vært så ivrige (eller tunglært ?) at de har gått opptil 12 kurs hos Elling!

Da jeg var innom var det 3 elever i sving.
Solfrid Jensen fra Ytteren
Magne Mjåvatn fra Mjåvatn og
Bjørn Olav Sjøfors fra Eiterådalen.

Alle elevene la inn mange gode ord om lærerestren. Han underviser også i fargelære, demonstrer fargeblanding og disposisjonslære. Det er den skrittvisc og rolige framdriften som gjør at vi kommer oss videre mente elevene.

Alle anbefaler Elling og mens jeg var der ble det spilt Buck Owens fra stereoanlegget.

Elling har holdt på med oljemaling i ca 40 år og har gått i lære hos Arne Paus i Oslo. Paus og Odd Nærdrum startet i sin tid sammen Oslo Malerklubb.

Under bøgdadagen 10. juni vil Elling holde oppe atelieet for visning og forhåpentligvis salg av malerier. Han regner også med å være kommet et godt stykke på veie med et monumentalt bilde av Rigel-ulykken fra krigens dager. Bøgda-daen vil være en utmerket anledning til å få se Elling i arbeid med dette maleriet. Det ble også nevnt under samtalen at han ønsket forbi passerende velkommen inn når vi gikk forbi atelieet. Passet det ikke kunne vi regne med å bare få en hyggelig melding om dette.

Elling, Magne og Bjørn Olav.

Solfrid Jenssen

Dalselv IL smågutter

Fredag 10 februar dro småguttelaget til Stamnes cup i Sandnessjøen. Turneringen varte fra fredag til søndag og det ble spilt kamper både på kunstgress og gymsal dekke. Kampen som ble spilt var:

Dalselv –Nesna 0-5

Dalselv –Bossmo 3-3

Dalselv –Herøy 1-6

Dalselv – Sandnessjøen 3-2

Dalselv- Gruben 1-2

Dette var en fin turnering som vi anbefaler andre lag å dra på. Sandnessjøen er utrolig heldige med 2 skoler og to haller under samme tak, noe som gjør plassen veldig fin for arrangement av dette slaget.

Få med at det er startet opp barneidrett for 3-6 åringene torsdager fra 17.30-18.30..

Siv Hege

Trenerne med the dream-team.

Dalselv Idrettslag 1945 – 2005

(Fortsettelse av Herlof Øverdals foredrag)

Forfatteren Herlof sammen med Bjørnar Jensen.

Håndball

Det var også oppstart med håndball første året. Håndballbane var på Myra, det vi i dag kaller for Hagaberget.

Her hadde avholdslaget i si tid ryddet ett område for ballspill. Dette fikk idrettslaget overta.

Damene spilte en del treningskamper, men var aldri med i noe seriesystem.

Her henger det ett bilde ute på veggen fra en tur laget hadde til Bjerka.

I følge Margoth Finanger, en av de på bildet, på spørsmål om de hadde vunnet noen kamper var svaret "nei er du gærrn"

Leder for håndballaget var Eva Aspås, hun lever også og er i dag på et eldrehjem utenfor Oslo.

Håndballaget ser mer eller mindre ut til å forsvinne utover mot femtitallet og er ikke nevnt etter 1953.

Fotball

Fotball er en av de aktiviteter som har vært med og fremdeles er med i Dalselv II's 60 årige historie.

Det var litt andre tider de startet opp under enn det vi kan forestille oss i dag.

Til første treningskamp stilte våre gutter, sitat - " I bar overkropp og med beksømsko" resultatet var ikke så bra men det var dog ikke de viktigste.

Vi kan lese ut av protokollene at det søkes om fotballsko fra kretsen og den 3/10 får laget tildelt 4 par fotballsko, disse kjøpes av medlemmene mot at om de gikk ut av laget skulle støvlene inndras.

I 1947 ble det besluttet at laget skulle kjøpe inn drakter røde med hvit besetning.

Laget deltok også i kretsserien 1947, men etter bare få kamper skar det seg, sannsynligvis grunnet manglende spillere og problemer med transport. Og det stadig tilbakevendende problemet, banespørsmålet.

Laget hadde jo også en del problemer med ting som virker rart i dag. På styremøte 23/8/45 kom det frem at det gikk rykter om at noen gutter på Øverdalen hadde fått tak i en ball, og det ble fattet vedtak om at John Nerdal skulle ta seg en tur opp i dalen og høre om laget kunne få kjøpt denne.

Det nevnes aldri om han klarte dette oppdraget, man det viser litt av de problemene de hadde å stri med.

Banespørsmålet; banen ble kjøpt av Markus Øverdal for Kr 500,- allerede i 1945. Det ble startet opp med arbeidet på banen på Øverdal allerede i 1945, først dag med doning, merk datoen 20/8/45. Det har vært doning, rettssaker, leid inn arbeidslag og hest og det er gjort ett kjempearbeid der oppe. Ett av problemene var at det aldri ble fritt for stein på banen. Og at den egentlig aldri ble ferdigstilt eller vart den det?. Etter 35 år med arbeid der oppe kan vi lese i en protokoll, at; " Steinar Skansen får planere og ta ut masse på banen mot at den garantert er ferdigstilt til våren 1980."

Så var vel banen ferdig da!
Neida i 1985 kan ikke Dalselv spille heimekamper på banen da den er for dårlig. Det blir bevilget penger til toppdekke som blir innvilget og banen er på det nærmeste ferdig 28/8/85.

Ganske nøyaktig 30 år og 8 dager etter første doning på banen .Er banen på de nærmeste ferdig.

I dag er banen fristilt til fotballøkke og den østlige delen brukes som ridebane.

I 1956 var det krangel om uttak av masse på banen, idrettslaget var nede i en bølgedal og hadde på denne tiden ikke aktivitet. Statens vegvesen hentet masse på banen og brukte denne som fyllplass. Uenigheten viste seg imidlertid å bero på en misforståelse og etter møte i forliksrådet mellom "grunneier" og idrettslaget kom det til enighet. Dette var i 1959/60.

Banen ble utover 70-80tallet. Til tross for at den ikke var ferdig brukt til fotballkamper for barn og ungdom.

Den nye banen ved skola, som også var ett av stedene som var til vurdering i 45, ble ferdigstilt 1992 og er i dag en av distriktets beste grusbaner. Denne banen ble bygd på fem år og hadde ett budsjett på Kr 794000,- Banen ferdigstilles 1991 etter at det er brukt 1015 doningstimer. Dette året har Dalselv il 4 lag i aldersbestemte klasser.

1994 stiller Dalselv Il eget A-lag. Trener er Herlof Øverdal

A-laget holder det gående i 5 år og spilte da i 5de og 4de divisjon. I 1995 klarte laget den usansynlige bragd å bli nest sist i divisjonen og alikevill rykke opp en divisjon. De som var med i denne tiden husker heller ikke de store seierene.

Barnefotball har det med unntak av enkelte år vært spilt sammenhengende i snart 25 år. I dag spiller laget sine heimekamper på Dalselv stadion draktfarge er rød med hvit besetning. Og vi driver i dag kun med barne og ungdomsfotball.

Skøyte løp

Etter oppstarten i 1960 var det kommet nye koster inn i idrettslaget og Arnold Michalsen var den som dro i gang med skøyte løp. Bane var oppe ved Hjelmdalselva og de gikk rundt en holme og banen ble kalt holmen stadion. Lærer Ragnar L. Johanessen som kom fra Ringsaker i 1959, der var ett stort skøytemiljø, fikk tidlig ordnet med is og skøytebane ved skola. Også her var pådriverne rundt is og bane ildsjeler. Her er det jo Aud og Arnold Michalsen som huskes best.

Av de mest kjente løperne fra Dalselv er det umulig å ikke nevne Leif Michalsen, som slo selveste Fred A Mayer i samlop.. Men også Sonja Michalsen (Nesje) og Bjørn Kirkerød hadde gode resultater på kretsplan og Nord norsk nivå.

60 årene er den tiden da det var skøyte løping og dette var et aktivt miljø i Dalselv. Det ble til opplysning laget skøyteis i år og dette var ett veldig mye brukt tilbud.

Ski

Her var det i begynnelsen hoppporten som var den dominerende med hoppbakker på hvert ett nes. Mest kjent er Ødegårdsbakkene. Der det nok ble hoppet mest. Laremma var også en mye brukt bakke. Men den bakken det var mest arbeide med var nok Liengbakken oppe i Øverdal mot Rokkenget.

Denne bakken ble kjøpt av Petter Olsen for kr. 300,- i 1946. Doningen startet allerede i 45 og de arrangerte klubbrenn allerede i 46. Her står det at "grunnet uheldige omstendigheter var det liten deltakelse"

Og ifølge de som fremdeles er i livet var det fordi at under prøvehoppingen ramlet alle i unnarennet, den eneste som sto ramlet etter at han kom langt ut på sletta. Og i jubelen over stående hopp kjørte han på en trestamme skadet seg og måtte fraktes på sykehus. Det har imidlertid vært skirenn i bakken senere da hoppet de på siden av det over 2 meter

høye trehoppet og kalte bakken for lille Lienget.

Bakken ble aldri noe stor suksess og det kan se ut som den mest ble brukt som treningsbakke. Bakkerekorden var ifølge Anton Lynghei, som hoppet mye i bakken, på over 50 meter.

Ødegårdsbakkene ble imidlertid mye brukt til skirenn både merkeren og klubbrenn. Her hadde de hele fjellet som overrenn og kunne hente ubegrenst med fart. Bakkerekord ser ut til å være 28,5 meter.

Det var imidlertid en god del arbeid å holde disse bakkene i stand og på 60tallet ble det startet med nytt bakkeprosjekt. Det som vi i dag kaller for skolebakken. Her var en av pådriverne igjen Ragnar L Johannessen. Idrettslaget i samarbeide med skolen fikk tillatelse av grunneierne Asbjørn Kjeldal og Odd Forseng til, å starte arbeide i bakken. Ole Karsten Stien var sjef for hoppet og Stiguttene var ivrige donere. Ole E Stien skaffet til veie utskiftet lysarmatur fra jernverket og Firma Skaalbones gjorde grunnarbeidet for en billig penge.

Bakken var mye brukt i hopprenn og klubbrenn utover 60 og 70tallet- Og det er nok mange Dalsgrendværingene som har hatt hjerteklapp og dødsangst på toppen av stilasjet.

Utover 80 og 90 tallet døde hoppporten ut og på slutten av 90tallet ble hopp og stilasje revet. En epoke i Dalselv's skihistorie var med dette over.

Langrenn

Det klassiske Falktinnrennet som alle gamle Dalsgrendværingene husker som noe av det største som har skjedd i bygda var ett samarbeidsrenn mellom Åga og Dalselv II. Rennene startet annenvert år fra Dalslv med start Vonheim opp Dalsgrendalen og over fjellet og ned Vatnadalen til målgang i Åga. Og annetvert år fra Åga til Dalselv. Det var premie for beste løper og for beste tremannslag. På det raskeste gikk de på ned mot 1time og 35 minutter og ganger da det var dårlig føre som i 1949 da det snødde over en 40centimeter om natta, brukte de noe over 2 timer. Fra referat fra dette årets Falktinnrenn, står det "takk til den veldige jobben som skigruppa har lagt ned . Det er slike minner som gjør sitt til at lagsarbeide skal blomstre."

I 1950 slo Åga Dalselv med 2 sekunder på tremannslaget Ågas tid 5timer 5 min og 27 sekunder.

På 70tallet var det Lienrennet som gjorde seg populært, dette rennet var ett familie renn som ble arrangert i mange år. I forbindelse med 60års jubileet arrangerte Dalselv II Lien renn i år.

Dalselv har helt siden starten hatt klubbrenn på ski og dette arrangeres fremdeles. Den som har vunnet flest ganger er nok Knut på Stien som har noe over 100 seiere på rad Det var på 60 og 70 tallet og litt ut på 80- tallet arrangert kretsrenn og soneren i Dalselv, men også dette har dødd ut etter 80 tallet.

Lysløypa ble påbegynt på slutten av 60tallet og har hele tiden vært arbeidet med opp gjennom historien. De siste storarbeidene var det Steinar Forsland som hadde ansvaret for. Slalåmbakke; det var en periode utfor og slalåmløype i Oldermoen og her var det en periode mye aktivitet. Men her har vi svært lite nedtegnet og vet ikke hvem som var pådriveren her. Skola var nok mye engasjert , men som sagt her mangler vi mye dokumentasjon.

Jeg hilser herved til Knut på Stien; NM fjerdeplass i 1967 kretsmester og en rekke Nord norske titler. Knut hilste på Kongen i 1967.

Var hjemmeværende reserve til olympiaden i 1968.

Knut representerte Mo skilag i sin aktive karriere, men kan ikke utelates fra Dalselv's historie da han er Dalselvgutt som få.

Barnehage; vi kan ikke unnlate å nevne dette, men fra og med 1991 har Dalselv idrettslag vært arbeidsgiver og har drevet og driver fremdeles barnehage med 7 ansatte.

Barnehagen ble satt opp på doning av bygdas innbyggere først på 90tallet. Bygge og donesjef var Stein Storbakk. Han viste under innflytterfesten hva han mente om det å komme for sent til doning, da han inviterte til stort fyrverkeri og sendte allt i opp luften før noen hadde fått reist seg fra kaffebordet og kommet seg ut.

Barnehagen har skapt og skaper fremdeles en del utfordringer for det å drive idrettslag. Og det er klart at dett er en stor utfordring i tiden fremover. Forhåpentligvis vil laget når bygget er nedbetalt tjene penger på denne driften. Noe som vil gjøre det lettere for laget å greie de utgiftene vi har i dag.

Kjelleren er for tiden utlagt for salg og vi er i forhandlinger med komunen om overtakelse av det som tidligere var posthuskjelleren.

Leder i barnehagen er i dag Ann Solveig Stien

60år

Vil med dette takke for at dere ville sette av tid til å komme hit og at Dere tok dere tid til å høre på meg.

Hva er det som gjør at folk gidder å engasjere seg i et lag der det ikke er noen stjerner aldri vinner vi noe hvorfor gidder folk å holde på år etter år?

Om du spør idrettsledere i slike lag som Dalselv " Det å se gleden i barneøyne når de får på seg startnummer, når de tar på seg sin første fotballdrakt, første gangen de spiller kamp og er så nervøse at det er ondt.

Ærligheten til Fotballgutten eller jenta som gir ballen til motstanderen fordi det var Deres innkast.

Synet av en unge som er så sliten at han ikke kan stå til han 12sekunder etter er på toppen av hoppbakken igjen. Stemmer som roper klart i bakken, og gleden du ser når han eller hun står på sitt første skihopp. Ungen som er

desidert sist og stuper jublende over mål. Da skjønner du, at det å bli verdensmester er noe unger opplever hver gang de lykkes med det som for oss er små ting, Den gleden de ungene viser og gir deg som leder tilbake er verdt all den tid man legger ned av frivillig innsats.

På vegne av Dalselv idrettslag gratulerer til alle som har bidratt, store og små!!

Herlof Øverdal

Christine ligger på "likvake"
Amalie og Agnes synger salmen "O bli hos meg".

Barne og ungdom i samspill

Underholdninga i år hadde ei ny vinkling. Planlegginga startet med tradisjonssanger men tema ble etter hvert mer siktet inn på "Sanger knyttet til livsløp". Det ble valgt ut sanger fra barndom, ungdom, voksentid og alderdom. Spennvidden var stor. For å nevne noe strakte repertoaret seg fra "Lykkeliten" med førsteklasingene Kari-Anne, Aurora og Rikke med kor, via "Ti tusen tommeltotta" med

sjuendeklassingen Rikard og kor, "Fiskevise" med 6. klasse, til "O bli hos meg" med femteklasingene Amalie og Agnes. Forestillinga ble profesjonelt akkompagnert av vår etter hvert faste, og ikke minst tjenstvillige, pianist Malcolm Pentelow. I år bistått av Kurt Almli på bass og gitar. Han hadde også fått med seg ei gitargruppe fra 6. klasse.

Alt ble regissert av ei levende interessert og engasjert Siv Hege.

Det er egentlig helt utrolig hva ei slik forestilling kan romme av talent og sang- og musikkglede. Ei herlig forestilling som strakte seg fra latter og glede til vemodig ettertanke. De som hadde mulighet, men som ikke kom på forestillinga, kan angre.

Kine-Lise og Emma Marie var solister på "Jeg snører min sekk".

NB NB NB NB NB
Barne og ungdomsgruppa
setter opp revyen sin
igjen 16 mai kl 18.00 !!

Isak spiller Johanne i "Nå skal vi skilles Johanne".

**Dalsgrenda
Bygdeutvalg**

Oddmund Andersen
Innigarden 23
8617 Dalsgrenda

Infoansvarlig
Telefon
90610106

e-post
Dalsgrenda_bu@monet.no

Vinterstemning fra skogsbilveien !

Kjøp og salg

Dalsgrenda Eldresenter har 2 leiligheter ledig for utleie.

Kontakt Oddmund på telefon 90610108 for visning.

Velkommen med ditt bidrag til avisa / nettavisa.
Send / kom med stoff til Oddmund i Inngarden
eller ring 90610108 så henter vi.